Скільки часу можна проводити у соцмережах?

Соцмережі є найпопулярнішою частиною Інтернету серед школярів, бо спрямовані на задоволення найважливішої потреби підлітка – спілкування з однолітками та пошуку визнання. Українські діти в соцмережах проводять по 5-7 годин на добу.

Ірина Несен – голова методичного об'єднання Миколаївської області з економічних дисциплін: «Безусловно, в наше время мы не можем себе представить без этого жизни. Потому что вся информация, [которую] мы берем, [приходит] из этих источников. Технология идет вперед и все идет вперед большими темпами».

Як ставляться до повального захоплення соцмережами батьки підлітків? Ось що розповіли мешканці Миколаєва, які мають своїх дітей.

«Социальные сети это выбор каждого. Родители должны это решать, сами должны ограничивать доступ. Понятно, что можно найти что-то, что конкретно к детям не относится и не должно относиться. Правильно?»

«Потому что люди должны больше общаться живьем, чем сидеть. Нужно иметь немножко разумных мыслей для того, чтобы нормально пользоваться социальными [сетями]. Но для молодого человека это сложно. Это уже с возрастом приходит определенное осмысление происходящего».

Те саме кажуть і фахівці. Дитяча залежність від технологій великою мірою криється в неуважності мам і тат до своєї дитини. Гаджети – це лише інструменти. І як дорослі будуть їх використовувати – на шкоду чи на благо дітей – залежить від ступеня батьківської уваги. Мільйони українських мам і тат пропадають на роботі, коли підліток, повернувшись додому, сам шукає, чим заповнити свій час. А коли дорослі й повертаються увечері, то хіба не вони вмикають телевізор і радіо? Хіба в

кожній сім’ї вечеря – це важливий спільний ритуал з обговоренням подій дня, а не поспішне перегризання бутербродів у рекламних паузах між частинами серіалів? Чи завжди дорослі спілкуються вдома самі та показують такий приклад дітям?

Анастасія Войтовська – викладачка психологічних дисциплін коледжу Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського: «Потому что нашим родителям, многим, не говорю всем (процентов где-то так 30) гораздо проще ребенка посадить за гаджет, за компьютер для того, чтобы сосредоточить его внимание не на живом общении. Да? Вот, ребенок очень хорошо увлекается гаджетами, в общем-то и очень длительное время может сидеть за ними».

Дуже часто підлітковий вік є збільшувальним склом, яке відображає позитиви й недоліки дорослого світу. Якщо дитина спостерігала, що її батьки охочіше спілкуються з газетами, книгами, телевізором і магнітофоном, ніж одне з одним і зі своїми батьками, то таку модель поведінки школяр досить імовірно виробить і сам.

«Оно положительно, но все в меру. Если ребенок с утра до вечера сидит в гаджете, эта поза неправильна. Неправильная для глаз, здоровья. Он не гуляет на свежем воздухе и не делает уроки. А если он все успевает делать, то без этого никак. Если он не будет пользоваться гаджетами, он не будет успевать в этом мире. Не будет знать новости, не будет общаться с большим количеством людей. Многое потеряет».

«Ой, внук обожает. Он просто целыми днями сидит с этим делом, играет, смотрит все что угодно. Лучше меня разбирается. Но я это не приветствую. А зачем маленьким детям, и вообще, более взрослым нужны эти? Есть более другие развлекательные какие-то, я не знаю, игры. Так они улицу забывают, они все забывают. Даже на улицу не хочет ходить, ну что это!? Это не дело!»

Регулярний рух на свіжому повітрі необхідний для фізичного та емоційного здоров’я дитини. Однак до появи домашньої

електроніки необачні мами й тата виштовхували дитину на вулицю, щоб вона, грубо кажучи, “не плуталася під ногами”. А багатогодинне безконтрольне перебування підлітка на вулиці навряд чи є безпечнішим, ніж переписки в соцмережах у своїх кімнаті. Хіба дошлюбний секс, тютюнопаління, наркотики, кримінал, насильство не вимагають від підлітка спершу вийти з батьківської оселі, так сказати, “на свіже повітря”? Отже, спеціалісти радять батькам освоювати нові технології та головне – вникати в життя своїх дітей. Виділіть час і запропонуйте дитині спільну прогулянку. Пішу, на велосипедах, у парк або в басейн. Спільне дружнє проведення часу є чи не головним ключем до підліткового серця.

Марія Михайляк, Михайло Малаков, Миколаїв “Вісті надії”